

אֲيֹהוּ מֵהָאִי בַּיְרָא יְתַבֵּי (תְּרוּזִיתְבֵּי) מַוְתָּבָא דְּנֶגְבִּיאִי (סְפָא)
כְּנוּיִי יְגַקּוּן בְּהֹו. חַד בִּינְיִיהּוּ, חַבּוֹרָא אֲיֹהוּ רְבָלָא,
אֲיֹהוּ נְטִילָה מְפָלָא (דף י"ג ע"א) הַהּוֹא בַּיְרָא קְדִישָׁא,
קְאִים תְּחֹזְתִּיהּוּ, חַקְלָא דְּתְפִיחָוּן (קְדִישָׁוּן) אֲיֹהוּ מֵהָאִי
בַּיְרָא אַתְשָׁקְיִין עֲדָרְיִיא, דְּרָעִי מְשָׁה בְּמִדְבָּרָא,
מֵהָאִי בַּיְרָא אַתְשָׁקְיִין עֲדָרְיִיא דְּבָרִיר יְעָקָבּ פֶּד
בָּרִיר לֹזֶן לְגֹזֶן חֹלְקִיהָ כָּל אַיִנוֹן רְתִיבִין, כָּל אַיִנוֹן
מְאַרְיִי דְּגַדְפִּין.

תְּלִתְתָּ קִיבְמִין רְבִיעֵין עַל הָאִי בַּיְרָא. הָאִי בַּיְרָא
מִנְיִיהּוּ אַתְמָלִי. אַדְנִי אַתְקָרִי, עַל דָּא
בְּתִיב, (דברים ג') אַדְנִי יְהֹוָה אַתָּה הַחֲלוֹת וְגֹזֶן. וּבְתִיב
(דניאל ט') וְהָאָרְ פְּנִיךְ עַל מִקְדְּשָׁךְ הַשָּׁמֶם לְמַעַן אַדְנִי,
אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ, הַדָּא הַזָּא דְּבָרִיב, (יהושע ג') הַגָּה
אַרְזָן הַבְּרִית אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ. בִּיהְ גָּנוֹן חַד מִקּוֹרָא

לשון הקידוש

מֵהָם הוּא שְׁדָה תְּפֻוּחִים קְדוּשִׁים,
מִהְבָּאָר הַזֹּאת יוֹשְׁבִים (שְׁנִים יוֹשְׁבִים) הַמוֹשֵׁב
שְׁחַנְבָּיִים (קְיִיִים יוֹנִקים מַהְמָּה). אַחֲר
בִּינְיִים הָאָרְ חַבּוֹר שֶׁל הַכֵּל, וְהָאָנוּטָל
מְחַפֵּל. אַוְתָּה בָּאָר קְדוּשָׁה עַמְּדָת
תְּחִתִּים, שְׁדָה תְּפֻוּחִים (קְדוּשִׁים) הִיא.
מִהְבָּאָר הַהִיא נְשָׁקִים הַעֲדָרִים שְׁרָעָה
מְשָׁה בְּמִדְבָּר, מִהְבָּאָר הַזֹּאת נְשָׁקוּ
הַעֲדָרִים שְׁבָרָר יְעָקָב בְּאָשָׁר בָּרָר אַוְתָּם

קדישא, דגבייע ביה תDIR, ואמלי ליה, כי צבאות אקרי. בריך הוא לעלם ולעלמי עולםין. (ע"כ)

ילכון מדין שבע בנות ותבאה ותדרנה וגנו. אמר רבי יהודה, اي בירא דא, איהו בירא דיעקב, הא כתיב ביה, (בראשית כ"ט) ונאספו שמה כל העדרים ונלו וגנו. זה בא בנות יתרו לא אctrיכו להאי. אלא ותבאה ותדרנה ולא טורה אחרת.

אמר רבי חייא, יעקב אידי לה מון בירא, דהא כתיב, כד מתרגשי תפון כל עדריא, והשיבו את האבן. וביעקב, לא כתיב וישב את האבן, דהא לא אctrיך לברר בן, דהא בקדמיה מיא לא הו סלקין, בין דאתא יעקב, סליקו מיא לגביה, ומשה אוף ה כי סליקו מיא לנבייה וההוא אבןא, לא הו

לשון הקודש

מקור קדוש שניבע בה תמי, וממליא אותה, שנקרה ד' צבאות. ברוך הוא הבהיר, יעקב כתוב, בשמות בתנאים שם הבהיר, שהר כתוב, בלא עולמי עולמים.ילכון מדין שבע בנות ותבאה ותדרנה אמר רבי יהודה, אם בא רוזה אחר רוזה וגנו. אמר רבי יהודה, אם בא רוזה אחר רוזה, שהר כתוב בה בראשית כט) ונאספו שמה כל העדרים ונלו וגנו. ובאן בנות יתרו לא אctrיכו את זה,

על פום בירא, ובגין כך ותבאנה ותדרנה.

רבי אלעזר ור' אבא הוו אזי מטבריא לצפרי. עד דהו אזי, פגע בהו חד יידאי, אתחבר בהדייהו, אמר רבי אלעזר, כל חד לימה מלא דאוריתא.

פתח איהו ואמר, (יחזקאל ל"ז) **ויאמר אליו הנבאה אל הרוח הנבאה בן אדם ואמרת אל הרוח וגוי.** מהאי קרא ידענא, אחר דהרוח נפקא מניה, וכי יכול היה יחזקאל לנביאה על הרוח, וזה כתיב (קהלת ח) אין אדם שליט ברוח לבלו את הרוח. אלא, בר נש לא יכול לשולטאה ברוח, אבל קדשא בריך הוא איהו שליט בכלל, ועל מימരיה היה מתنبي יחזקאל. ותו דהא רוח היה בגופא בהאי עלמא, ובגין כך אתنبي עלייה, מאבער

לשון הקודש

האבן לא הייתה על פי הבאר, ומשום כך אל הרוח וגוי. מפסיק זה ידעת מוקם שחרות היוצאות ממנה, וכי יכול היה יחזקאל לנביא על הרוח, והרי בתוב, אין אדם שליט ברוח בכלל את הרוח. אלא, בן אדם לא יכול לשולט ברוח, אבל הקדוש ברוך הוא הוא שליט בכלל, ועל מאמרו היה מתנבא הנביא יחזקאל. ועוד, שהרי רוח היה בגוף בעולם הזה,

רבי אלעזר ורבי אבא היו הולכים מטבריה לצפורי. עד שהיו הולכים, פגע בהם יהודי אחד. התהבר עפם. אמר רבי אלעזר, כל אחד יאמר דבר תורה. **פתח** הוא ואמר, (יחזקאל לו) **ויאמר אליו הנבאה אל הרוח הנבאה בן אדם ואמרת**

**רוחות בואי הרוּת, מֵהַהוּא אֶתְר דָאַתָּחֶם בְסִמְכֹוי
בְאַרְבָע סְטְרִיוֹן עַלְמָא.**

דָלִיג הַהוּא יִזְדָאי קְמִיה, אמר ליה רבי אלעזר,
מַאי חֲמִית. אמר מלֵה חֲמִינָא. אמר ליה
מַאי הִיא. אמר ליה רוח בָנִי אָדָם, אֵי אַתְלַבְשׁ בְּפָנָיו
עַד בְּלִבּוֹשָׁא דְדִיזְקָנָא בְגֻפָא דְהָאִי עַלְמָא, הַזָּה
לִיה לְמַכְתָב, פָה אָמַר ה' מִן עַד בָואִי הרוּת,
מַהוּ מְאַרְבָע רוחות.

אָמַר לִיה, רוחך לא נְחַתָא לְהָאִי עַלְמָא, עד
דְסָלְקָא מְגַנְתָא דְאַרְעָא, לנו פּוֹרְסִיָא,
דְקִיְמָא עַל אַרְבָע סְמִכִין. בין דְסָלְקָא תְּפִזְן,
אַסְתָאָבָא מָנוּהָא כּוֹרְסִיָא דְמִלְבָא, וְנְחַתָא לְהָאִי
עַלְמָא, גֻפָא אַתְגַטְיל מְאַרְבָע סְטְרִיוֹן עַלְמָא, רוח
אוֹף חָבִי אַתְגַטְיל מְאַרְבָע סְטְרִיוֹן דְכּוֹרְסִיָא,
דְמַתְתִקְנָא עַלְיִיהוּ.

לשון הקודש

ולבן הַתְנִבָא עַלְיהָ מְאַרְבָע רוחות באֵי ה' מִן עַד בָאי הרוּת, מִאַתָוֹ מָקוֹם שְׁנָתָחֶם בְעַמְדוֹי
בְאַרְבָעַת הַצְדָדים שֶׁל הָעוֹלָם.
קְפִץ אָתוֹ יְהוּדִי לְפָנָיו, אמר לו, רבי אלעזר, מה ראתָ? אמר, דבר ראיתי.
אמר לו, מה? אמר לו, רוח בָנִי אָדָם אם מתרלבש בָנָן עַד בְלִבּוֹשׁ של דִיזְקָנָן בְנָסֶפֶת הָעוֹלָם הָזֶה, היה לו לכתב: כה אמר
מְאַרְבָעַת צְדָדי הָעוֹלָם. אף הרוח בָ

אמֶר לֵיה הַהוּא בָּר נְשׁ, דְּלִיגְנָא קְפִיְיבּו, מֶלֶת חַמִּינָא מַהֲאי סְטוֹרָא. בְּגַיּוֹן דַּיוֹמָא חֲדָא הַוִּינָא אָזִיל בְּמִדְבָּרָא, וְחַמִּינָא אַיְלָנָא חָד דְּמֶרֶג לְמַחְזֵי, וְחָד מַעֲרָתָא תְּחוּתֵיה, קָרִיבְנָא גְּבִיה וְחַמִּינָא הַהֵּיא מַעֲרָתָא, דְּסָלָקָא רִיחֵין מִפְּלָיָה וְיִגְיֵין רִיחֵין דָעֵלָמָא. אַתְּתִּקְפֵּנָא בְּגִרְמָאִי וְאַעֲלָנָא בְּהַהֵּיא מַעֲרָתָא, וְנַחֲיִתָּנָא בְּדָרְגֵי יִדְיָעָנוּ בְּגַוּ דַזְכָתָא חֲדָא, דָהּוּ בֵיהּ אַלְגָנוּ סְגִיאָנוּ וְרִיחֵין וּבּוֹסְמָיָן, דָלָא יִכְלָנָא לְמַסְבֵּל.

וְתָמֵן חַמִּינָא חָד בָּר נְשׁ, וְשְׁרַבִּיטָא חָד בִּידֵיה. וְהַזָּה קָאִים בְּחָד פְּתֵחָא, בְּיַוּן דְּחַמָּא לֵי, תָּנוֹה וְקָם לְגַבָּאי. אָמֶר לֵי, מָה אַתְּ הָכָא, וּמְאָן אַתְּ, אָנָא דְּחִילָנָא סְגִיאָא, אָמִינָא לֵיהּ, מָאָרִי, מִן חֶבְרִיאָא אָנָא, בְּךָ וּבְךָ חַמִּינָא בְּמִדְבָּרָא, וְעַלְגָנוּ בְּהָאִי מַעֲרָתָא, וְנַחֲיִתָּנָא הָכָא.

לשון הקודש

גְּטָלָת מְאַרְבָּעָה צְדָקִי הַבְּסָא שְׁמַתְקָנוּ שֶׁל הָעוֹלָם. הַתְּתוֹקָתִי בְּעַצְמֵי וּגְבָנָתִי לְאוֹתָה מַעֲרָה, וַיַּרְדֵּתִי בְּמִדְרָנוֹת יְדוֹוֹת לְתֹזֵק מָקוֹם אַחֲרֵ שְׁחוֹן בּוּ עַצְים גְּדוֹלִים וּרְיחּוֹת וּבְשָׁמִים שְׁלָא יַכְלֵתִי לְסִבְלָה. רַשְׁמָ רַאֲתִי אִישׁ אֶחָד, וְשְׁרַבִּיטָא אֶחָד בְּיַוּן, וְהֵיה עוֹמֵד בְּפֶתַח אֶחָד. בְּיַוּן שְׁרָאָה אָוֹתִי, תָּמָה וּעַמְדָה אֶלְיָה. אָמֶר לֵי, מַה אַתְּ עֹשֶׂה בָּאָן וּמַאֲפֵה אַתְּה, אָנָי

אמֶר לוּ אָתוֹ הָאִישׁ, הַקְּפִיצָה שְׁקָפָצָתִי לְפִנֵיכֶם, דָבָר רַאֲתִי מִצְדָּךְ זֶה. מִשּׁוּם שִׁיּוּם אֶחָד הָיָתי הַוּלֵךְ בְּמִדְבָּר, וַיַּרְאֲתִי עַז אֶחָד נְחַמֵּד לְמַרְאָה וּמַעֲרָה אֶחָת תְּחַתִּי. קָרְבָּתִי אֶלְיָה, וַיַּרְאֲתִי אָוֹתָה מַעֲרָה שְׁפָעָלה רִיחּוֹת מִפְּלָיָה וּמִגְּנִינָה אֶלְיָה, וְאַתְּה

אמֶר לִי, הָאֵל וּמִן חֶבְרִיא אַנְתָּה, טוֹל הָאֵי
קִיטָּרָא דְבָתָא, וְהַב לִיה לְחֶבְרִיא, אַיִן
דִּידְעֵין רַזְוּן דְרוֹיחִיהוֹן דְצִדִּיקִיא (דף יג ע"ב) בְּטֻשׁ בַּי
בְּהָהִיא שְׂרַבִּיטָא, וְדָמִיכְנָא. אַדְחָבִי, חַמִּינָא כִּמְהָ
חִילִין וּמִשְׁירִין גַּו שִׁינְתָּא, דְהַוו אַתְּיַן בָּאוֹרָחָא,
לְהָהִיא דְזִכְתָּא. וְהָהִיא גִּבְרָא בְּטֻשׁ בְּהָהִיא
שְׂרַבִּיטָא, וְאָמֶר בָּאוֹרָחָא דְאַיְלָנִי זִילּוֹ. אַדְחָבִי דְהַוו
אַזְלִי, פְּרָחִי בָּאוֹרָחָא וִסְלָקִי, וְלֹא יַדְעַנָּא לְאַזְןָ אָתָר.
וּשְׁמַעְנָא קָלִין דְמִשְׁירִין סְגִיאַין, וְלֹא יַדְעַנָּא מְאַזְןָ
(ס"א לְאַזְןָ אָתָר) אִיהְוּ. אַתְעַרְנָא, וְלֹא חַמִּינָא מִידִי,
וְדַחְילָנָא בְּהָהִיא אָתָר.

אַדְחָבִי, חַמִּינָא לְהָהִיא בָּר נְשָׁ, אָמֶר לִי, חַמִּית
מִידִי, אֲמִינָא לִיה, חַמִּינָא גַּו שִׁינְתָּא כְּךָ
וּכְךָ. אָמֶר, בְּהָהִיא אַרְחָא אַזְלִי רַזְחִיהוֹן דְצִדִּיקִיא,

---

 לשון הקורש

לְאַזְטָו מֶקֶם, וְאַזְטָו אִישׁ הַפָּה בָּאַזְטָו
פְּתַחְתִּי גְּרָבָה, אָמְרָתִי לוֹ, מוֹרִי, אַנְיִ מַן
חֶבְרִים, וּכְךָ וּכְךָ רָאַתִּי בְּמִדְבָּר,
וּנְבָנָתִי לְמַעֲרָה הַזֶּה, וּנְרָאַתִּי לְבָאַזָּן.
אָמֶר לִי, הָזָאֵל וְאַתָּה מִן חֶבְרִים, כְּחָ
אַתְּ הַפְּתַבִּים הַקְּשִׁירִים הַלְּלוּ וְתַן אַתָּם
לְחֶבְרִים, אַתָּם שְׁיוֹדָעִים הַסּוֹדוֹת שֶׁל
רוּחוֹת הַצִּדִּיקִים. הַפָּה בַּי בָּאַזְטָו שְׂרַבִּיטִים,
וּנְרָאַתִּי. בֵּין כְּךָ רָאַתִּי אַזְטָו אִישׁ. אָמֶר לִי,
רָאַתִּי דָּבָר? אָמְרָתִי לוֹ, רָאַתִּי בְּתוֹךְ
וּמְתֻחָות בְּתוֹךְ הַשְׁנָה שְׁהִי בָּאִים בְּדָרֶךָ

גו גַּנְתָּא דַעֲדָן לֹא עַלְאָ תִּפְנֵן. וַיְמָה דְשֻׁמְעָת מִנִּיחָה,
הוּא, דַקְיִמְיִ בְּגַנְתָּא בְּדִיּוֹקָנָא דְהָאִ עַלְמָא וְתַדְאָן
בְּרוֹזְחִיהָן דְצִדִּיקִיא דְעַאלְיָן תִּפְנֵן.

וְכָמָה דְגַוְפָּא אַתְּבָנִי בְּהָאִ עַלְמָא, מַקְטוּרָא
דְאַרְבָּע יִסּוּדִי, וְאַתְּצִיר בְּהָאִ עַלְמָא.
אוֹף חַבִּי רֹזְחָא, אַתְּצִיר בְּגַנְתָּא, מַקְטוּרָא דְאַרְבָּע
רוּחוֹן דַקְיִמְיָא בְּגַנְתָּא, וְהָוָא רֹזְחָא, אַתְּלַבְשָׂא
תִּפְנֵן, וּמִתְצִירָת מִנִּיחָה, בְּצִוְרָא דְדִיּוֹקָנָא דְגַוְפָּא,
דְאַתְּצִיר בְּהָאִ עַלְמָא. וְאַלְמָלָא אַיִנוֹ אַרְבָּע רֹזְחִין,
דְאַיִנוֹ אַוִירִין דְגַנְתָּא, רֹזְחָא לֹא מִתְצִירָא בְּצִוְרָא
כָּלֶל, וְלֹא אַתְּלַבְשָׂא בְּהָוָא.

אַיִנוֹ אַרְבָּע רֹזְחִין, קְטִירִין אַלְיָן בְּאַלְיָן בְּחַדָּא,
וְהָוָא רֹזְחָא אַתְּצִיר וְאַתְּלַבְשָׂא בְּהָוָא, בְּגַנְוָנָא
דְגַוְפָּא אַתְּצִיר בְּקְטוּרִי, דְאַרְבָּע יִסּוּדִי עַלְמָא.

לשון הקודש

שְׁנַתִּי כֵּד וּכֵה. אָמָר, בָּאוֹתָה דָּרְךָ
הַוְּלָבָות רֹחוֹת הַצְדִיקִים לְתוֹךְ הָנוּ עַדָּן
לְהַבְּנָס לְשָׁם, וּמָה שְׁשַׁמְעָת מִמֶּם, הוּא
שְׁעוֹמְדִים בְּנֵן בְּדִיּוֹקָן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
וּשְׁמָחִים בְּרוֹחוֹת הַצְדִיקִים שְׁנָגְנָסִים
לְשָׁם.

וּבָמָו שְׁנָוף נְבָנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מַקְשָׁר שֶׁל
אַרְבָּעָה יִסּוּדָות וּמִצְטִיר בְּעוֹלָם הַזֶּה, אַפָּ